

Kiskunhalasi Járási Bíróságon keresztül Alkotmánybíróság

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: <u>IV/252-4/2023</u>		
Érkezett: <u>2023 MAJ 30.</u>		
Érkezés módja		
☐ POSTÁN	☒ @	EGYÉB:
Példány: <u>1</u>	Melléklet: <u>0</u>	Kezelőiroda: <u>lu</u>

Alulírott

a IV/252-3/2023 számon nyilvántartott Alkotmányjogi panasz kapcsán az Abtv 27§, valamint 52§ (1) és (4) bekezdéseiben foglaltak szerint, a 2023.05.12-én postai úton kézhezkapott hiánypótlásra szóló felhívás kapcsán határidőn belül az alábbi

Hiánypótlást és kiegészítést

nyújtom be.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a lefolytatott büntető eljárás kapcsán felmerülő alaptörvénysértéseket továbbá állapítsa meg a Kiskunhalasi Járásbíróság 2021. november 24.-én hozott 10.B.273/2021/4. számú elsőfokú ítéletének, valamint a Kecskeméti Törvényszék 2022 november 17-én hozott 2.Bf.108/2022/17. számú másodfokú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg, továbbá kérelmezem a Btk.) 353. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a.) és b.) pontja szerint minősülő embercsempészség büntette jogszabály alaptörvény-ellenességének megállapítását, és megsemmisítését.

A Btk Btk.) 353§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a.) és b.) pontja szerint minősülő embercsempészség büntette, alaptörvénybe ütközésének vizsgálata.

Érintett alaptörvényi rendelkezések

C) cikk

(3) Az Alaptörvény és a jogszabályok érvényre juttatása érdekében kényszer alkalmazására az állam jogosult.

XV. cikk

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuláját, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Az Alkotmánybíróság működése során számtalan esetben megállapította, hogy a megalkotott törvényeket úgy kell félreérthetetlenül megfogalmazni, hogy azok bárki számára a jogalkotói szándékkal azonos iránymutatást adjanak és nyilvánvalóvá váljon a helyes jogkövető magatartás, ugyanakkor ezen törvények, nem lehetnek ellentétesek az Alaptörvényben rögzítettekkel.

A Btk.) 353§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a.) és b.) pontja szerint minősülő embercsempészség büntette, esetében hiányzik a definíció – mi minősül segítségnyújtásnak.

A jogalkotó szándéka valószínűsíthetően az volt, hogy büntethető legyen valamennyi olyan segítségnyújtás amely közvetve, vagy közvetlenül elősegíti a tiltott határátlépést.

Ha térképet vagy iránymutatást ad valaki, ha eszközt ad a határátlépő kezébe amivel átvághatja a kerítést, vagy rejtve egy teherautóban átviszi a határon az ellenőrzés kijátszása érdekében, az bűncselekmény – és az elkövetőnek tisztában kell lennie azzal a ténnyel, hogy tiltott határátlépéshez nyújtott segítséget.

Ugyanakkor, nem minősülhet segítségnyújtásnak ha Magyarországon működő vállalkozás betartja az alaptörvényben is rögzített, azzal összhangban megalkotott, az „egyenlő bánásmódról” szóló törvény 8. §. -át és, faji, nyelvi hovatartozásuk miatt nem tagadja meg a szolgáltatást, legyen szó fodrászról, közértesről, vagy éppen a fővárosba irányuló személyszállításról, hiszen ezen szolgáltatóknak nincs törvényi felhatalmazásuk az igazoltatáshoz így még azt sem tudják eldönteni, hogy a személyek illegális bevándorlók, vagy turisták akik legálisan tartózkodnak az ország területén. Az alaptörvény C.) cikk betarásával az ellenőrzés állami feladat, erre kizárólag a rendőrség és egyéb rendvédelmi szervek jogosultak.

Amennyiben jelen büntetőügyben a bíróságok a Btk 353§ „embercsempészet” vonatkozásában a törvény szövegének értelmezése helyes lenne, és a jogalkotó szándéka az volt, hogy bírók szubjektív megítélése alapján lehessen bűncselekménnyel megvádolni és elítélni valakit, ezen esetben a Btk. ezen §-a ütközne az egyenlő bánásmód alkotmányos követelményével, továbbá ellentétes lenne a jogbiztonsághoz való joggal.

A jogállamiság hagyományosan formai és tartalmi megközelítésből is értelmezhető. A jogállamiság egyik alapvető követelménye, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog általmeghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki a tevékenységüket. Azaz az állam is a jog szerint kell, hogy működjék, a jogi szabályok betartásával. A formális jogállam e követelményére az Alkotmány több döntést is épített. [56/1991. (XI. 8.) AB határozat, ABH 1991. 454., 456] A jogi keretek tiszteletben tartásának követelménye nemcsak az alkotmányos szabályok betartására vonatkozik, hanem az Alaptörvény alatti szinten is meghatározza az állam és a jog kapcsolatát. Az állam köteles betartani törvényeit és egyéb jogszabályait. A közhatalmi erejével ezeket megváltoztathatja, de hatályuk alatt „az előre meghatározottakhoz” kötve van.

Amennyiben a tisztelt Alkotmánybíróság azt állapítaná meg, hogy a fentiekben leírtak alapján a valóban ütközik az alaptörvény rendelkezéseivel kérelemzem ezen esetben a 353§ alaptörvény-ellenes rendelkezéseinek megállapítását és megsemmisítését.

Megítélésem szerint, azonban nem a törvény ami ellentétes az alaptörvénnyel, pusztán a büntető eljárás során a bíróságok sértették meg az Alaptörvény 28 cikk-ben rögzítetteket és a Btk 353 § értelmezésében túlterjeszkedve a szolgáltatást kívántak kriminalizálni, a jogalkotói szándékkal és társadalmi elvárásokkal ellentétesen és ezen álláspontjuk igazolása érdekében figyelmen kívül hagyták az Alaptörvény XV. cikk-ben megfogalmazottakat, és azáltal, hogy büntetési tételt rendeltek az Alaptörvény betartójára, kvázi utasítást adva a szolgáltatást nyújtó vállalkozásoknak, hogy hasonló esetekben szegjék meg az Alaptörvényt és az egyenlő bánásmód biztosításáról szóló törvényt, és tagadják meg a szolgáltatást.

Ezen törvény viszont kimondja a 7. § (1) bekezdésben, hogy „**Az egyenlő bánásmód követelményének megsértését jelenti - különösen a III. fejezetben meghatározottak szerint - a közvetlen hátrányos megkülönböztetés, a közvetett hátrányos megkülönböztetés, a zaklatás, a jogellenes elkülönítés, a megtorlás, valamint az ezekre adott utasítás.**”

Következésképpen, az Alkotmánybíróságnak jelen esetben azt kellene eldönteni, hogy a Btk. 353§.-a az alaptörvény-ellenes avagy az első és másodfokon döntő bíróságok követtek el az alaptörvény XV. Cikk sérelmére, alaptörvény-sértést az ítéletükkel.

A büntető eljárás alatt elkövetett további Alaptörvény-sértések

Érintett alaptörvényi rendelkezések

III. cikk

(1) Senkit nem lehet kínzásnak, embertelen, megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek alávetni, valamint szolgaságban tartani.

(2) Senkit nem lehet szabadságától másként, mint törvényben meghatározott okokból és törvényben meghatározott eljárás alapján megfosztani.

(3) A bűncselekmény elkövetésével gyanúsított és őrizetbe vett személyt a lehető legrövidebb időn belül szabadon kell bocsátani, vagy bíróság elé kell állítani. A bíróság köteles az elé állított személyt meghallgatni és írásbeli indokolással ellátott határozatban szabadlábra helyezéséről vagy letartóztatásáról haladéktalanul dönteni.

IV. cikk A személyhez fűződő szabadság jogának megsértése

(1) Mindenkinnek joga van a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(2) Senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg.

(3) A büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez. A védő nem vonható felelősségre a védelem ellátása során kifejtett véleménye miatt. (4) Senki nem nyilvánítható bűnösnek, és nem sújtható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog vagy - nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben - más állam joga szerint nem volt bűncselekmény.

A jogalkotók Btk-t Magyarország Alaptörvényével összhangban alkották meg, és a törvény elején felsorolja azon feltételeket, melyek kizárják a büntethetőséget, illetve definiálja mi minősül bűncselekménynek.

A törvény 4. § (1) (2) bekezdéseiben rögzítik, hogy bűncselekmény elkövetésének alap feltétele a szándékosság, gondatlanság amely jelen ügyben bizonyítottan nem volt felróható, továbbá a 15§ (C) bekezdése alapján büntethetőséget kizáró ok ha fenyegetettség áll fenn.

A Kiskunhalasi járásbíróság megszegve az Alaptörvény XXIII. cikk (1)(2)(3) bekezdéseiben foglaltakat, megfosztott a tisztességes eljáráshoz való jogomtól, és pusztán feltételezésekre alapozva annak ellenére elrendelte az előzetes letartóztatást, hogy a tárgyaláson nem volt biztosítva a védelmem, a személyszállítási szolgáltatás Balotaszállítás-Budapest viszonylatban, a magyar jog szerint nem minősül bűncselekménynek a bűncselekmény elkövetését egyértelműen bizonyító egyetlen bizonyíték sem állt a rendelkezésére, továbbá fennálltak a büntethetőséget kizáró okok, következésképpen az előzetes letartóztatás elrendelésével a IV. Cikk-ben rögzített személyi szabadságom jogától alaptalanul fosztott meg.

A Be. a személyi szabadságot korlátozó bírói engedélyes kényszerintézkedések általános feltételeként sem jelöl ki megkerülhetetlen igazodási pontokat, s valójában ez az általános ok is (különösen az eljárás kezdetén) sok esetben csak a bűncselekmény gyenge vélelmén és nem bizonyítottságán alapszik, a 276. § (2) bekezdés c) pont cb) alpont utolsó fordulatának alkalmazása kizárólag a bíró szubjektív megítélésén alapszik. Az előzetes letartóztatás elrendelését követően beadott fellebbezés kapcsán tökéletesen kiüresedett a jogorvoslathoz való jog, lévén, a fellebbviteli bíróságnak az első fokú bírói vélelmen kívül nincs is mit ellenőriznie.

A személyi szabadság joga az Alaptörvényben biztosított jog - ennek korlátozása az előzetes letartóztatás, amely elsődlegesen büntetőjogi szankcióként és nem az eljárás sikerét biztosító szükséges intézkedésként működik, így jogos társadalmi elvárás, hogy a szabadságától megfosztani bárkit, csak alapos indokkal és bizonyított tények alapján legyen lehetséges, ne legyen elegendő pusztán a gyanú, bizonyítatlan feltételezés.

A bíróságok az alaptörvény XVIII. cikkben rögzített tisztességes eljáráshoz való jogokat is megsértették azzal hogy az eljárás során a bizonyítékokat és a tanúvallomások azon részét melyek a védelmet támasztották alá egyszerűen figyelmen kívül hagyták.

- A gépkocsiba szállt személyek tanúvallomásában csak azt vették figyelembe, hogy a rendőrségen azt mondták, hogy a végső céljuk Ausztria illetve Németország, viszont a vallomások azon részét már nem vette figyelembe egyetlen bíróság sem, hogy kommunikáció nem folyt a járműben, és hogy az egyik tanú megerősítette hogy az általam vezetett járművel egy budapesti szállodába kívántak eljutni.
- A járművet megállító rendőr a jelentésében igazolta, hogy jeleztem felé, hogy tegyenek eleget a jogszabályi felhatalmazásuknak és az utasokat kellene ellenőrizni, továbbá tanúsította, hogy akkor nyugodtan meg amikor az utasokat elvitték.
- [REDACTED] egyértelműen igazolta, hogy nem tudtuk kiket kell szállítani.

- A tanya tulajdonosa a tanúvallomásában alátámasztotta, hogy a járműbe beszálló személyeket nem észleltem, nem jeleztem nekik.
- A telefonom híváslistája egyértelműen igazolta, hogy sem az utasokkal, sem a szolgáltatást megrendelővel nem álltam soha sem kapcsolatban.
- A bíróság bizonyítékként értékelte, hogy járművet béreltem, viszont azt figyelmen kívül hagyta, hogy ezt a járművet nem az eset kapcsán béreltem, hanem már azt megelőzően is a birtokomban volt közel egy éven át.

Az államszervezet akkor működik demokratikusan, ha a demokratikus jogállamiság és az ahhoz szorosan kapcsolódó alkotmányos rend fenntartása és működtetése alapvető követelményként magában foglalja a szabadságjogok tiszteletben tartását és védelmét. Egy szabadságjog megsértése ugyanolyan súlyú indok lehet az államszervezet demokratikus működése zavarának megállapítására, mint az intézmények tevékenységének fennakadása. [36/1992. (VI. 10.) AB határozat]

A jogállamiság szorosan összefügg a jogbiztonság követelményével, melynek alapfeltétele a jogalkotási elvek érvényesülése, - a Bíróságok kizárólag jog alkalmazók és nem jogalkotók.

A jogbiztonságból fakadnak mindezekén túlmenően az eljárási garanciák. Az eljárási garanciák a „működő” jogállamtól elválaszthatatlanok. Eljárási garanciákat maga az Alaptörvény is több helyen meghatároz, továbbá a különböző helyeken szereplő büntetőeljárási garanciák pl. a **IV. Cikk (3) bekezdésében szereplő habeas corpus szabály.**

A bűncselekménnyé nyilvánításnak és büntetéssel fenyegetésnek alkotmányos indokon kell alapulnia, szükségesnek és arányosnak kell lennie.

Jogbiztonság elve, hogy a törvény rendelkezései alapján mindenki számára nyilvánvalóvá válik, hogy mi minősül bűncselekménnynek, és ezáltal a büntetőjogi felelősség előre kiszámíthatóvá válik.

Nullum crimen sine culpa elve, hogy bűnösség (szándékosság vagy gondatlanság) nélkül nincs bűncselekmény.

Az eljárási jogi alapelvek is kihatnak a büntető anyagi jog területére, így az eljárás alá vont személy nem kötelezhető arra, hogy ártatlanságát bizonyítsa (a vádhatóságnak kell bizonyítani az illető bűnösségét) továbbá olyan tény, amely kétséges és nem 100%-ig bizonyított, nem lehet a vádlott terhére értékelni (**in dubio pro reo elve.**)

A Kiskunhalasi Járási Bíróság 2 nappal, az ügyvédemet pedig 1 nappal a tárgyalás előtt értesített a tárgyalás időpontjáról, ezzel kizárta a védekezésre való felkészülést, továbbá elzárta a tanúk törvényes határidőben történő idézhetőségének lehetőségétől.

A Kiskunhalasi Járási Bíróság a tisztességes eljáráshoz való jogomat megsértve esélyt sem adott a védelemre való felkészülésre, tanúk beidézhetségére és a “fegyverek egyenlőségére” vonatkozó jogomat valamint mentő körülményeket semmibe vette, és az ítéletet kizárólag az ügyészség által beterjesztett indítványra és nem a tényekre alapozta.

A Kecskeméti Törvényszék szintén megsértette a tisztességes eljáráshoz való jogot, és figyelmen kívül hagyta az általam benyújtott, az első fokú ítélet indoklásában szereplő állítások részletes cáfolatát, a tanúk meghallgatására tett indítványomat és valamennyi olyan bizonyítékot mely a bűncselekmény elkövetését kizárják és a Btk-ban rögzített paragrafusokat megszegve bűncselekménnynek minősített egy szolgáltatást.

A tisztességes eljárást mind a Polgári és Politikai Jogok Egyezségokmánya [14. Cikk 3. b)], mind az Emberi Jogok Európai Egyezménye [6. Cikk 3. b)] szerint minimálisan azt jelenti, hogy a terhelt és a védő megfelelő idővel és lehetőséggel rendelkezzen védelme előkészítésére, illetve rendelkezzen a védelmének előkészítéséhez szükséges idővel és eszközökkel.

Az EJEE 6. cikk 3. pontja részletezi a bűncselekménnyel gyanúsított személy jogait, melyek közül kiemelendő:

- a tájékoztatáshoz való jog,

- a védekezés megfelelő előkészítéséhez való jog,
- a tárgyaláson való személyes jelenlét joga,
- a védőhöz való jog,
- a fegyverek egyenlőségéhez-való joga

A magyar Alkotmánybíróság gyakorlatában a 6/1998. (III. 11.) AB határozat fejtette ki a fair eljárás lényegét. A fegyverek egyenlősége a tisztességes eljárás egyik meghatározó eleme, amely alapvetően a büntetőeljárásban biztosítja, hogy a vádnak és a védelemnek egyenlő esélye és alkalma legyen arra, hogy a tény- és jogkérdésekben véleményt formálhasson és állást foglalhasson. A fegyverek egyenlősége elvének megfelelő érvényesülésével kapcsolatban az Alkotmánybíróság korábban több ügyben azt is leszögezte, hogy annak elengedhetetlen feltétele, hogy a szembenálló felek jelen legyenek az eljárási cselekményeknél, valamint a vád, illetve a védelem és terhelt ugyanolyan teljességben és mélységben ismerhesse meg az ügyben releváns adatokat {pl. 3245/2018. (VII. 11.) Ab határozat, Indokolás [21], továbbá 3064/2019. (III. 29.) Ab határozat, Indokolás [16]}.

Az Alkotmánybíróság más ügyben arra mutatott rá, hogy a fegyveregyenlőség elvének a „lényege az ügy szempontjából jelentős nyilatkozatokhoz és bizonyítékokhoz való hozzáférés mindkét fél számára, valamint lehetőség arra, hogy észrevételeit előadhassa a bíróság előtt” {3100/2015. (V. 26.) Ab határozat, Indokolás [115]}.

Az Alkotmánybíróság olvasatában „**a védelemhez fűződő jog az alkotmányos büntetőeljárási jog egyik olyan alapelve, amely a büntetőeljárás valamennyi szakaszában számtalan különböző részletszabályban érhető tetten.** Az Alkotmánybíróság a 25/1991. (V. 18.) Ab határozatában ezt úgy fogalmazta meg, hogy »[a] védelemhez való jog alkotmányos büntetőeljárási alapelve az eljárás egész menetében számtalan részletszabályban ölt testet. A védelemhez való jog a büntetőeljárás alá vont személy azon jogaiban, illetve a hatóságok azon kötelezettségeiben realizálódik, amelyek biztosítják, hogy a vele szemben érvényesített büntetőjogi igényt megismerje, arról álláspontját kifejtthesse, az igénnyel szembeni érveit felhozassa, **a hatóságok tevékenységével kapcsolatos észrevételeit és indítványait előterjeszthesse**, továbbá védő segítségét vehesse igénybe. A védelemhez való jog tartalmát képezik a védő azon eljárási jogosítványai, illetve a hatóságok azon kötelezettségei, amelyek részéről a védelem ellátását lehetővé teszik.« (Abh 1991, 414, 415) **A büntetőeljárásban a terheltnek joga van ahhoz, hogy saját magát megvédje**, és ahhoz is, hogy ennek érdekében védőt vegyen igénybe.” {8/2013. (III. 1.) Ab határozat, Indokolás [26]}

Bűncselekménynek minősítés törvényi akadályai

Btk. 4§ (1) bekezdése - Nullum crimen sine culpa elve, hogy bűnösség (szándékosság vagy gondatlanság) nélkül nincs bűncselekmény.

A Kecskeméti Törvényszék, indoklása bizonyítja a szándékos alaptörvény-sértést és indoklásában leírja, hogy „**Indiferens, hogy a vádlott, tudott-e arról, hogy az utasok hova szándékoznak utazni.** „

Mind a Kiskunhalasi Járási Bíróság mind pedig a Kecskeméti Törvényszék megsértette a tisztességes eljáráshoz való jogomat azáltal, hogy figyelmen kívül hagyta valamennyi azon rendelkezésre álló bizonyítékot, amelyek egyértelműen bizonyították az ártatlanságot.

A fellebbezés folyamán az Kiskunhalasi Járási Bíróság ítéletének valamennyi pontja részletesen megcáfолásra került, melyet írásban terjesztettem be. A Kecskeméti Törvényszék teljes mértékben figyelmen kívül hagyta ezen beadványt, és az indoklásában sem cáfolta meg az abban leírtakat.

Fent leírt kiegészítésekkel továbbra is fenntartom az ítéletekkel szemben benyújtott alkotmányjogi panaszomat és kérelmezem ellenem indított büntetőeljárás kapcsán is azt alkotmányjogi szempontból megvizsgálni, az esetleges alaptörvény-sértéseket megállapítani.

